

ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО ЛЕКАРСТВАТА	
Кратка характеристика на продукта - Приложение 1	
Към Рег. №	20050199
Разрешение №	Р - 9901 09 06. 2010
Одобрение №	/

1. ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

Neopamid® 2.5 mg film-coated tablets
Неопамид® 2,5 mg филмирани таблетки

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Всяка таблетка съдържа индапамид (*индапамид*) 2,5mg

За пълния списък на помощните вещества, вж. точка 6.1.

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Бели филмирани лещовидни таблети.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1 Терапевтични показания

Индапамид е показан за лечение на артериална хипертония.

4.2 Дозировка и начин на приложение

Възрастни:

Дневната доза е една таблета, съдържаща 2.5 mg индапамид хемихидрат, приета сутрин. Действието на Неопамид® е постепенно и намаляването на кръвното налягане може да продължи, без да достигне максимум в рамките на няколко месеца след започване на лечението. Доза повече от 2,5 mg Неопамид® дневно не е препоръчителна поради несъществения допълнителен антихипертензивен ефект за сметка на очевидния диуретичен ефект. Ако еднократният дневен прием на таблета Неопамид® не постигне достатъчно намаляване на кръвното налягане, може да бъде добавено друго антихипертензивно средство; в комбинация с Неопамид® могат да бъдат използвани бета-блокери, ACE-инхибитори, метилдопа, клонидин и други адренергични блокиращи средства. Добавянето в терапията с Неопамид® на диуретици, които могат да причинят хипокалиемия, не е препоръчително.

Няма доказателства за наличието на възвратима хипертензия след спирането на Неопамид®.

Пациенти в напреднала възраст:

Не се наблюдават значителни промени във фармакокинетиката на индапамид при по-възрастните пациенти. Многобройни клинични проучвания са показвали, че препаратът може да се използва без проблеми и че оказва специфично благоприятно влияние върху систоличното кръвно налягане при тези пациенти.

Деца:

Няма клиничен опит за употребата на препарата при деца.

4.3 Противопоказания

Неопамид® не се препоръчва при пациенти с:

- наскошен мозъчно-съдов инцидент,
- тежка бъбречна недостатъчност,
- чернодробна енцефалопатия или тежка чернодробна недостатъчност,
- тежък чернодробен инфаркт,
- хипокалиемия
- свръхчувствителност към сулфонамиди .

Относителни противопоказания: комбинирано приложение с литиеви продукти и неаритмични ЛП, предизвикващи torsades de pointes (виж 4.5 Лекарствени взаимодействия).

4.4 Специални предупреждения и предпазни мерки при употреба

- Излъчването на калия заедно с хипокалиемията е най-сериозния рисков при терапия с тиазидни диуретици и техните аналоги. Рискът от появя на хипокалиемия (< 3.5 mmol/l) трябва да се предотвратява при високорискови групи пациенти, а именно при: възрастни, пациенти оставени без особени грижи и/или полипрагмазия, цироза с отоци и асцит, коронарна болест и сърдечна недостатъчност. Хипокалиемията повишава миокардната токсичност на дигиталисовите продукти и риска от появя на аритмии. Рискови са и пациенти с удължен QT-интервал независимо дали е свързан с конгенитален или ятрогенен произход. Хипокалиемията (както и брадикардията) в такива случаи са предразполагащи фактори за настъпване на аритмии, особено на фатални пристъпни аритмии.
- Проследяването на кръвната захар е важно при диабетици, особено при наличие на хипокалиемия.
- Плазмената концентрация на натрия трябва да се определи преди началото на лечението, а след това през регулярни интервали. Всяко лечение с диуретик може да предизвика хипонатриемия, понякога със сериозни последици. Понижаването на плазмената концентрация на натрия в началото може да бъде асимптоматично и затова е нужно регулярно проследяване. Това по-често се наблюдава при по-възрастни пациенти с цироза.
- В случай на влошаване на съществуваща бъбречна недостатъчност се препоръчва лечението с Неопамид® да бъде преустановено.
- Тиазидните диуретици могат да намалят уринната екскреция на калция и да предизвикват леко и преходно повишаване на серумния калций. Една хиперкалиемия може да се дължи на неразпознат преди това хиперпаратиреоидизъм. В такъв случай лечението трябва да се прекъсне преди изследването на паратиреоидната функция.
- Проучванията при функционално анефрични пациенти в рамките на един месец, подлежащи на хронична хемодиализа, не са показвали доказателство за натрупване на лекарството, въпреки че индапамид не се диализира.
- Въпреки че 2,5 mg индапамид дневно (една таблета) може спокойно да се предписва на хипертензивни пациенти с нарушена бъбречна функция,

лечението трябва да бъде преустановено, ако има признания на задълбочаване на бъбречната недостатъчност.

- При хиперурикемични пациенти може да бъде повишен рисъкът от появя на подагрозни пристъпи и е необходимо определянето на дозата да бъде според плазменото ниво на пикочната киселина.
- Тиазидните диуретици и техните аналоги са изцяло ефективни само при нормална бъбречна функция или при минималното увреждане (стойности на серумния креатинин при възрастни под 25 mg/l, т.e. 220 mol/l). При пациенти в напреднала възраст тези стойности на серумния креатинин трябва да бъдат оценени според възрастта, теглото и пола. Хиповолемията, появила се вторично в началото на терапията след загуба на вода и натрий вследствие на диуретика, предизвиква намаляване на гломерулната филтрация. Това може да доведе до повишаване на серумните стойности на уреята и креатинина. Тази преходна функционална бъбречна недостатъчност не е от значение при пациенти с нормална бъбречна функция, но може да влоши една налична бъбречна недостатъчност.
- При нарушената чернодробна функция тиазидите и близките на тях по структура диуретици могат да причинят чернодробна енцефалопатия. При появя на такива приложението на диуретика трябва незабавно да се спре.
- Вниманието към спортсмените е насочено поради факта, че този лекарствен продукт съдържа активно вещество, което може да предизвика позитивиране на резултати при допингов контрол.

4.5 Взаимодействие с други лекарствени продукти и други форми на взаимодействие

Комбинирано приложение на Неопамид® не се препоръчва със следните медикаменти:

- Диуретици (рисък от електролитен дисбаланс); ЛП, предизвикващи torsades de pointes – astemizole, bepridil, I.V. erythromycin, halofantrine, pentamidine, sultopride, terfenadine, vincamine); в случай на хипокалиемия да се използват средства, непредизвикващи torsades de pointes
- Антиаритмици като хинидинови производни, сърдечни гликозиди, кортикоステроиди или лаксативи в случай на хипокалиемия
- Литий (увеличаване в кръвните нива поради намалена уринарна екскреция на литий). Ако все пак е наложително използването на диуретици, серумните нива на лития трябва стриктно да се проследяват и дозата да се коригира
- НСПВЛП (системни), високи дози салицилати: Остра бъбречна недостатъчност при дехидратирани пациенти (намалена гломерулна филтрация). Да се рехидратира пациентът; да се проследи бъбречната функция в началото на лечението
- Други съединения, предизвикващи хипокалиемия: amphotericin B (IV), глюко- и минералкортикоиди (системни), tetracosactide, стимулиращи лаксативни продукти: Повишен риск от хипокалиемия (адитивен ефект). Да се проследява серумния калий и при необходимост да се коригира. Особено внимание е

необходимо при съществаща дигиталисова терапия. Да не се използват стимулиращи лаксативни средства

- Baclofen: Повишава антихипертензивния ефект. Да се рехидратира пациентът; да се проследи бъбречната функция в началото на лечението
- Дигиталисови продукти: Хипокалиемията предразполага към поява на токсични дигиталисни ефекти. Да се проследява серумния калий, ЕКГ и при необходимост да се преоценят терапията
- Калий-съхраняващи диуретици (amiloride, spironolacton, triamterene): Такива рационални комбинации, подходящи при определени пациенти, не изключват възможността от появата на хипокалиемия, а също така и на хиперкалиемия особено при пациенти с бъбречна недостатъчност или диабет. Да се проследява серумния калий, ЕКГ и при необходимост да се преоценят терапията
- Инхибитори на ангиотензин-конвертирация ензим: В началото на лечението с инхибитори на ACE при наличие на хипонатриемия (особено при пациенти със стеноза на реналната артерия) съществува риск от внезапна хипотензия и/или остра бъбречна недостатъчност.

При хипертония, ако предшестващото лечение с диуретици е предизвикало хипонатриемия, е необходимо:

- или да се отмести диуретика 3 дни преди включването на ACE инхибитор и при необходимост отново да се включи хипокалиемичен диуретик;
- или да се назначат ниски начални дози на ACE инхибитора и дозировката да се увеличава само постепенно.

При застойна сърдечна недостатъчност да се започне терапия с много ниски дози ACE инхибитор, по възможност след редуциране на дозата на хипокалиемичния диуретик. При всички случаи през първите седмици на лечението с ACE инхибитора да се проследява бъбречната функция (серумния креатинин)

- Антиаритмични средства, предизвикващи torsades de pointes (клас Ia антиаритмични средства – quinidine, hydroquinine, disopyramide, amiodarone, bretylium, sotalol): Torsades de pointes (предразполагащи фактори са хипокалиемия, брадикардия и предшестващ удължен QT интервал). Прави се профилактика на хипокалиемията, при необходимост тя се коригира, проследява се QT интервала. В случай на torsades de pointes не се назначават антиаритмични средства (препоръчва се pacemaker)
- Metformin: Лактацидозата, дължаща се на метформин, може да е свързана с евентуална функционална бъбречна недостатъчност вследствие на употребата на диуретици и особено на бромкови диуретици. Противопоказано е използването на метформин при серумно ниво на креатинина над 15 mg/l (135 micromols/litre) при мъже и 12 mg/l (110 micromols/litre) при жени
- Йод-съдържащи контрастни средства: В случаите на дехидратация, причинена от диуретици, съществува повишен риск от поява на остра бъбречна недостатъчност, особено при използване на високи дози йод-съдържащи контрастни средства. Необходима е дехидратация преди прилагане на йод-съдържащи средства

- Трициклични антидепресанти (група на имипрамина), невролептици: Потенцират антхиипертензивния ефект и увеличават риска от ортостатична хипотензия (адитивен ефект)
- Калциеви соли: Риск от хиперкалциемия, свързан с понижената бъбречна екскреция на калций.
- Cyclosporin: Риск от повишаване на серумния креатинин без промяна в плазмените нива на циклоспорина, дори при отсъствие на повищено излъчване на вода и натрий.
- Кортикостероиди, tetracosactide (системно): Намален антхиипертензивен ефект (задръжка на вода и натрий вследствие на кортикостероидите).

4.6 Бременност и кърмене

Бременност: не са наблюдавани тератогенни ефекти при животни, но тъй като този вид изследвания навинаги са показателни за човешкия отговор, Неопамид® трябва да се прилага по време на бременност, само ако е изключително наложително. Основно правило е да се избягва приемането на диуретици при бременност и никога не трябва да се изпозват за третиране на физиологичните отоци по време на бременността. Диуретиците могат да предизвикат фитоплаентарна исхемия с риск за фетална хипотрофия.

Кърмене: Не се препоръчва кърмене по време на лечението (индапамид се екскретира с майчиното мляко).

Тъй като повечето лекарства се екскретират в човешкото мляко, ако употребата на Неопамид® е изключително наложителна, пациентката трябва да преустанови кърменето.

4.7 Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Индапамид не влияе върху бдителността, но понякога могат да настъпят различни реакции във връзка с понижаване на артериалното налягане, особено в началото на лечението или ако се включи друг антхиипертензивен ЛП. Като резултат може да се наруши способността за шофиране и работа с машини.

4.8 Нежелани лекарствени реакции

Повечето от клиничните странични ефекти и влиянието върху лабораторни тестове са дозо-зависими и могат да се редуцират чрез определяне на минимална ефективна доза.

Тиазидните диуретици и техните аналоги могат да предизвикат следните ефекти:

По отношение на лабораторните показатели:

- Излъчване на калий с хипокалиемия; това е особено важно при рисковите групи (виж Предпазни мерки).

При клинични опити с индапамид в доза 2,5 mg е установено понижаване на серумния калий след 4 до 6-седмично лечение: при 2.5% от пациентите нивото на серумния калий беше < 3.4 mmol/l и при 10% от пациентите - < 3.2 mmol/l. След 12-седмично лечение средното понижаване на серумната калиева концентрация беше 0.41 mmol/l.

- Хипонатриемия с придвижаваща хиповолемия води до дехидратация и постурална хипотензия. Едновременната загуба на хлорни йони вторично води до появата на компенсаторна метаболитна алкалоза. Този ефект е слаб и се проявява рядко.
- Повишаване на серумните концентрации на пикочната киселина и глюкозата по време на лечението. Използването на такива диуретици при пациенти, страдащи от подагра и диабет, трябва внимателно да се прецени (виж 5.1 Фармакодинамични свойства).
- Много по-рядко хематологични разстройства – тромбоцитопения, левкопения, агранулоцитоза, костномозъчна аплазия и хемолитична анемия.
- В много редки случаи хиперкалциемия.

По отношение на клиничните показатели:

- Чернодробна енцефалопатия може да се развие при увреждания на черния дроб (виж Противопоказания и Предупреждения).
- Реакции на свръхчувствителност, основно дерматологични, при пациенти, предразположени към алергични и астматични прояви.
- Макулопапуларен обрив, purpura, възможно обостряне на наличен системен lupus erythematosus.
- Гадене, запек, световъртеж, астония, парестезии, главоболие, сухота в устата – наблюдават се рядко и обикновено отслабват с намаляване на дозата.
- В много редки случаи панкреатит.

4.9 Предозиране

Симптоми: Това са такива, свързани с диуретичния ефект – електролитни нарушения, хипотензия и мускулна слабост. Нарушения във водно-електролитния баланс (хипонатриемия, хипокалиемия). Клинично е възможно да се появи гадене, повръщане, хипотония, мускулни крампи, световъртеж, сънливост, обърканост, полиурия или олиурия до анурия (дължаща се на хиповолемията).

Справяне с предозирането: Лечението трябва да бъде симтоматично, насочено към коригирането на електролитните нарушения, като понякога са налага да се направи стомашна промивка и да се предизвика повръщане.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ СВОЙСТВА

5.1 Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: Антихипертензивен диуретик. ATC код: C03BA 11.

Неопамид® (индапамид) е нетиазиден сулфонамид с индолов пръстен, принадлежащ към групата на диуретиците. При доза от 2,5 mg на ден Неопамид® упражнява продължителен антихипертезивен ефект при пациенти, страдащи от високо кръвно налягане.

Проучванията върху връзката доза-ефект са показвали, че при доза 2,5 mg на ден антихипертензивният ефект е максимален, а диуретичният ефект – субклиничен.

При тази антихипертензивна доза от 2,5 mg на ден Неопамид® намалява съдовата хиперреактивност към норадреналина при пациенти с високо кръвно налягане и намалява общото периферно и артериално съпротивление.

Намесването на екстрапаренален механизъм на действие в антихипертензивния ефект проличава от запазването на този ефект при функционално анефрични пациенти с високо кръвно налягане.

Съдовият механизъм на действие на Неопамид® включва:

- намаляване контрактилитета на съдовата гладка мускулатура поради модификация на трансемembrанния йонен обмен, в частност на калция;
- вазодилатация, дължаща се на стимулация на синтеза на простагландин PGE2 и вазодилататора и тромбоцитен антиагрегант, простациклин PGI2;
- потенциране вазодилатиращото действие на брадикинина;
- Индапамид инхибира реабсорбцията на натрий в проксималната част на дисталния тубул. Той повишава екскрецията на натрий и хлор с урината, а в по-малка степен екскрецията на калий и магнезий, при което повишава диурезата. Антихипертензивната му активност се проявява при дози, при които диуретичните му свойства са слаби. Освен това е показано, че антихипертензивната му активност се запазва при хипертоници без активна бъбречна функция.
- След определена доза терапевтичният ефект на тиазидните диуретици и техните аналоги достига едно плато, докато НЛР продължават да се задълбочават. Ако лечението не е ефективно, не трябва да се прави опит да се повишава дозата.

Също така е било демонстрирано, че в краткосрочен и дългосрочен план Неопамид®:

- намалява лявокамерната хипертрофия;
- не променя липидния метаболизъм: триглицериди, LDL- и HDL-холестерол;
- не променя глюкозния метаболизъм, дори при диабетни пациенти с високо кръвно налягане. След продължителна употреба на Неопамид® 2,5 mg при такива пациенти се наблюдава нормализиране на кръвното налягане и значително намаляване на микроалбуминурията.

В заключение, съвместната употреба на Неопамид® 2,5 mg с други антихипертензивни препарати (бета-блокери, калциеви антагонисти, ACE-инхибитори) води до подобрен контрол на хипертензията с увеличен отговор в сравнение със самостоятелната терапия.

5.2 Фармакокинетични свойства

Индапамид се абсорбира бързо и напълно след перорално приложение. Пикови кръвни нива се достигат след 1 до 2 часа.

Индапамид се концентрира в еритроцитите и се свързва 79% с плазмените протеини и със самите еритроцити. Той се поема от съдовата стена на гладката съдова мускулатура благодарение на високата си липидна разтворимост. 70% от единичната орална доза се елиминират от бъбреците и 23% - от гастро-интестиналния тракт. Индапамид се метаболизира добре, като 7% от непроменения продукт се откриват в урината в рамките на 48 часа след приложението. Елиминационният полу-живот (бета-фаза) на Индапамид е приблизително 15-18 часа. Бъбречната екскреция представлява 60-80% от тоталната екскреция, тъй като индапамид се изльчва под формата на метаболити, процентът на непроменения метаболит в урината е 5%. При бъбречна недостатъчност фармакокинетичните параметри не се променят.

Повторното приемане на индапамид увеличава равновесната плазмена концентрация (платото) в сравнение с еднократния прием, но равновесната плазмена концентрация (платото) остава стабилно във времето, което показва, че не настъпва кумулация.

5.3 Предклинични данни за безопасност

Няма открития по време на предклинични преби, които биха били от полза на предписващия лекар.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ

6.1 Списък на помощните вещества

Царевично нишесте
Лактозаmonoхидрат
Натриевлаурилсулфат
Поливидон
Талк
Магнезиевстеарат

Филмирано покритие:

Хидроксипропилметилцелулоза
Титаниевдиоксид
Талк
Глицерол
Полиетиленгликол6000

6.2 Несъвместимости

Не са докладвани.

6.3 Срок на годност

3 години.

6.4 Специални условия на съхранение

Няма.

6.5 Данни за опаковката

PVC/алуминиеви блистери

30 филмированi таблети Неопамид® (2 блистера по 15 таблетки) за перорална употреба

6.6 Специални предпазни мерки при изхвърляне

Няма.

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Нео Балканника ЕООД

Ул. "Земляне" 35

София, България

8. НОМЕР(А) НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

9. ДАТА НА ПЪРВОТО РАЗРЕШАВАНЕ/ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

10. ДАТА НА АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ТЕКСТА

Октомври 2009 г.